



Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, 29.09.2009 r.
KIGEiT/1246/09/2009

Sz. P. Krzysztof Hetman
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Rozwoju Regionalnego
ul. Wspólna 2/4
00-926 Warszawa

Dot.: „Sieć szerokopasmowa Polski Wschodniej”

Szanowny Panie Ministrze,

Nawiązując do spotkania z przedstawicielami środowiska telekomunikacyjnego w dniu 23 czerwca 2009r., a także uwag wyrażonych podczas tego spotkania przez naszego przedstawiciela, Członka Zarządu KIGEiT Pana Eugeniusz Gaca, do rekomendowanych rozwiązań dla projektu „Sieć szerokopasmowa Polski Wschodniej”, KIGEiT przedstawia swoje szczegółowe stanowisko w tej sprawie.

Brak dostępu do nowoczesnych wysokowydajnych sieci szerokopasmowych poza aglomeracjami miejskimi cechuje nadal wiele obszarów wiejskich Europy, ale w Polsce jest to szczególnie dotkliwe ze względu na skalę, powodując że ubogie w infrastrukturę regiony wiejskie tracą szansę na konkurowanie w gospodarce opartej na wiedzy, w efekcie coraz trudniej tam o wybór tanich dóbr i usług, dobrą edukację, dostęp do kultury, ochronę zdrowia, uczestniczenie w życiu społecznym.

Polityka Unii Europejskiej określiła rozwój sieci szerokopasmowych, jako jeden z najważniejszych priorytetów, co podkreśla się szczególnie w obliczu kryzysu, ponieważ jest coraz bardziej oczywiste, że umiejętne wykorzystanie technologii informacyjnych sprzyja innowacyjności, kreatywności, pozwala zwiększyć konkurencyjność, pomaga w wielu codziennych działaniach. Cyfrowe wykluczenie staje się dla państwa potencjalnie kosztownym problemem społecznym, jeżeli nie można zapewnić wszystkim równego dostępu do usług i zasobów informacyjnych. Z drugiej strony jest też jasne, że dopiero powszechna dostępność uruchomi rynki dla nowych innowacyjnych zastosowań usług informacyjnych. Dlatego w polityce unijnej budowa szerokopasmowego dostępu w sieciach następnej generacji to kwestia polityki spójności, warunek zapewnienia pozycji Europy w konkurencji globalnej. Dla Polski wykorzystanie tej wyjątkowej szansy wsparcia polityki unijnej może być jedną z najsukuteczniejszych strategii osiągnięcia poziomu najlepiej rozwiniętych państw.

Sektor prywatny poniesie główny koszt unowocześnienia sieci telekomunikacyjnych do poziomu nazywanego dostępem następnej generacji (NGA). Koszty tego przejścia, mającego przynieść korzyści wszystkim obywatelom Unii Europejskiej szacuje się na kwotę około 300 mld euro. Jest jasne, że sektor prywatny, korzystając z komercyjnych źródeł finansowania inwestycji nie jest w stanie w krótkim czasie zaspokoić potrzeb mieszkańców regionów izolowanych od nowoczesnej infrastruktury i usług, określanych też jako cyfrowo

wykluczone. Dlatego zaangażowanie państwa, ułatwienia, które skrócą ten okres przejścia, działania edukacyjne, promocyjne, dostosowanie prawa, a także bezpośredni udział w inwestycjach infrastrukturalnych w obszarach, gdzie dotąd nie wybudowano konkurencyjnych sieci szerokopasmowych na zasadach komercyjnych, jest nie tylko uzasadnione, ale też wydaje się niezbędne.

Konkurencja w sektorze technologii informacyjnych – telekomunikacji, Internecie, mediach elektronicznych koncentruje się obecnie na usługach, zastosowaniach, treściach. Infrastruktura może i coraz częściej bywa współużytkowana, może być też budowana lub współtworzona z dysponentami mienia komunalnego, co jest dobrą drogą do tego, by gwarantować zasadę jej udostępniania na zasadach otwartych i równoprawnych wielu konkurującym podmiotom.

Prezentowane podczas publicznych konsultacji plany inwestycji w infrastrukturę światłowodowych sieci szkieletowych, które mają być zrealizowane w pięciu województwach Polski Wschodniej powinny się przyczynić do znacznej poprawy warunków prowadzenia działalności telekomunikacyjnej. Zapewnią one całościowe pokrycie tych regionów, pozwalając sięgnąć do miejscowości, w których budowa szerokopasmowych łączy dostępowych i oferowanie dostępnych ekonomicznie nowoczesnych usług napotyka na bariery opłacalności, trudne do pokonania dla prywatnych inwestorów.

Przyjęte podejście – budowa światłowodowych sieci szkieletowych oferowanych na otwartych zasadach operatorom telekomunikacyjnym jest koncepcją nowoczesną i pozwala sądzić, że przyczyni się do rozwoju konkurencyjnych innowacyjnych usług w regionach, które dotąd były ich niemal całkowicie pozbawione, a co za tym idzie zaowocuje dalszymi inwestycjami. Bardzo trafne jest przyjęcie założenia, że budowana infrastruktura musi być przygotowana do przenoszenia prawdziwie szerokopasmowych przepływności – liczonych w gigabitach. Budowana infrastruktura musi być bowiem użyteczna w horyzoncie czasowym kilkunastu, a nawet kilkudziesięciu lat.

Kolejna istotna kwestia to zapewnienie otwartego dostępu do powstałej infrastruktury. Przedstawione zasady wydają się nie uprzywilejowywać żadnego z uczestników rynku. Postulujemy prowadzenie dalszych konsultacji środowiskowych na kolejnych etapach realizacji projektu. Wnosimy też o rozważenie możliwości wykorzystania istniejącej infrastruktury oraz innych zasobów należących do działających operatorów, jak również bliską współpracę na etapie budowy i eksploatacji sieci. Operatorzy posiadają ogromną wiedzę praktyczną odnośnie prowadzenia działalności telekomunikacyjnej i chętnie będą współpracowali w tym zakresie z samorządami, w tym również w ramach projektów typu partnerstwa publiczno-privatnego.

Uważamy, że jak najszybsza realizacja projektu „*Sieci Szerokopasmowej Polski Wschodniej*”, leży w interesie przedsiębiorców telekomunikacyjnych działających na terenach objętych interwencją.

Powołanie przez Premiera zespołu międzyresortowego do spraw realizacji programu Cyfrowa Polska daje nadzieję, że zaangażowanie państwa będzie miało skutki trwałe, systemowe. Dotychczasowe zmiany ustawowe, nowe uregulowania w zakresie partnerstwa publiczno-privatnego i koncesjonowania działalności na roboty budowlane ma być krokiem do przełamania dotychczasowych barier we współpracy sektora prywatnego i organów samorządowych zlecających wykonanie zadań związanych z realizacją inwestycji i świadczeniem usług w ogólnym interesie publicznym.

Zespół Cyfrowa Polska przygotował też bardzo ważny projekt ustawy o wspieraniu rozwoju sieci szerokopasmowych w telekomunikacji, który ma wprowadzić rozwiązania znoszące część barier prawnych i administracyjnych, skutecznie zniechęcających inwestorów do budowy sieci telekomunikacyjnych, a niekiedy to uniemożliwiających. Niezwykle istotne jest wpisanie rozwoju sieci szerokopasmowych w katalogu zadań samorządów, co powinno pomóc przełamać bariery o charakterze mentalnościowym tych urzędników i samorządowców, którzy jeszcze nie uświadamiają sobie cywilizacyjnego znaczenia szerokiego dostępu zasobów i usług informacyjnych za pośrednictwem szerokopasmowych sieci telekomunikacyjnych. Dotyczy to między innymi sposobu i trybu wydawania decyzji administracyjnych warunkujących proces budowy, określania poziomu opłat lokalnych za studzienki i prowadzenie rurociągów kablowych, zapewnienia dostępu do obiektów komunalnych, warunków budowy kabli wzdłuż dróg, opłat za udostępnianie map geodezyjnych. Dotyczy to wreszcie ogólnej gotowości do bezpośredniej współpracy przy realizacji ważnego społecznie celu.

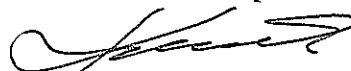
Przy okazji dyskusji na temat wspierania działań mających na celu zapewnienie dostępności infrastruktury teleinformatycznej na terenach nieatrakcyjnych komercyjnej nie sposób nie zauważyć, że praktyczne doświadczenia przedsiębiorców telekomunikacyjnych nie zostały dostatecznie wykorzystane przy przygotowaniu koncepcji finansowania z funduszy unijnych projektów komercyjnych realizowanych w ramach działań 8.3 i 8.4, co powoduje, że na razie nie przynoszą one spodziewanych efektów. Szczególnie w działaniu 8.4., mającym wspierać niewielkich przedsiębiorców budujących sieci dostępowe, wymaga się zbyt szczegółowych dokumentów przygotowawczych. Wymaga się kosztownych rozbudowanych studiów wykonalności, nie bierze pod uwagę praktycznych aspektów realizacji inwestycji sieciowych, ani realiów działania niewielkich przedsiębiorców. Część ustaleń technicznych w telekomunikacyjnych inwestycjach sieciowych dokonuje się zwykle dopiero na etapie projektu lub budowy. Przyjęta forma wymagań zniechęca potencjalnych beneficjentów tego działania, szczególnie że może być potencjalnym źródłem problemów na etapie wykonawstwa i eksploatacji, kiedy kontroluje się zgodność z założeniami.

Ważnym wyzwaniem dla zespołu międzyresortowego Cyfrowa Polska jest doprowadzenie do koordynacji projektów realizowanych w ramach różnych działań i programowanych w różnych ministerstwach.

Reasumując, środowisko operatorów telekomunikacyjnych zrzeszonych w naszej Izbie, popiera zaprezentowane podczas spotkania rozwiązania i deklaruje swój aktywny udział w kolejnych etapach realizacji projektu. Koniecznym jest rozważenie możliwości wykorzystania istniejącej infrastruktury oraz innych zasobów należących do działających operatorów, jak również bliską współpracę na etapie budowy i eksploatacji sieci. Jak wspomnieliśmy we wstępie, operatorzy posiadają ogromną wiedzę praktyczną w zakresie prowadzenia działalności telekomunikacyjnej i chętnie będą współpracowali w tym zakresie z samorządami, w tym również w ramach projektów typu partnerstwa publiczno-prywatnego.

Z poleceniem

Prezes Zarządu



Stefan Kamiński

